

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 6.

15. mars 1943.

15. årgang.

Fra Finnmark.

Brev fra str. Alfhild Bjerva.

Men alle dem som tok imot ham dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

(Joh. 1, 12).

Elskede venner!

Hjertelig takk for gaven jeg har mottatt fra eder, Gud velsigne eder igjen. Inderlig takk også for forbønn. «Den som beder han får.» Dette løfte får vi erfare er sant.

Har no vært i V. Jakobselv hos våre kjære venner Mathisens. Det går no på den femte uken jeg er her og har hatt en velsignet tid. En masse folk på møtene, mest unge menn. Det kjennes som det går en besøkelsestid over Jakobselv. Vi har fått be med flere sjele, men de fleste sitter der så kalt av Gud, at de ganske vrir seg under Guds kall. De forteller at de har det så vondt, men det er så vanskelig å ta det siste skrittet. I går aftes — tross en voldsom snestorm så det var vondt å holde seg på benene, — var lokalet helt fullt, mest ufrelst ungdom. Og det var åpent som ellers å vitne. Guds ånd var så nær. Flere av disse som har vært så kalt av Gud i det siste turde ikke sitte til avslutningen av møtet, men gikk ut i stormen som ulte så det knaket i veggene på «Betania». Måtte Gud bli dem for sterk og stilne stormen i deres hjerter og fylle dem med sitt underbare lys og fred.

Vi fikk dog den glede å se en sjel bøye seg for Gud. En ung staut mann, som så lenge har vært grepet av Gud, reiser seg opp og sier på finsk (som mest brukes her): «Jeg har vært gjenstridig så lenge, men no orker jeg ikke mer, — bed for meg.» Ja, det står at det er glede i himlen over en sjel som omvender

seg, men det var også glede i våre hjerter over at Gud hørte våre bønner. Vi var så glade når vi gikk hjemover fra møtet i stormen at vi måtte bare prise og takke Gud.

Måtte mange, mange høstes inn fra dette lille hjørnet av Finnmark. Herren hører bønn. Kjære venner: Dere må være med og be at Herren vil sende vitner opp til Finnmark. Det er så få heroppe. Her er slike store avstander og mange steder får de ikke høre evangeliet. Br. og str. Mathisen har fått den store glede at et av deres barn, en frukt av deres arbeid her, har fått kall ifra Gud til å reise ut på misjonsmarken. Denne unge pike, Solveig Harila, har gått med kallet en tid, men det var ingen som visste om det. Hun hadde sagt til Gud: Hvis du vil, Jesus, at jeg skal reise ut til Kina må du sende noen som kan hente meg,» og hun sa til meg etterpå at når hun så meg første gang på møte her, og jeg hilste på henne sa hun i sitt hjerte: — Du skulle bare vite hvorfor du er kommet til Finnmark. — Herrens vei er underlig, hans navn er Under, Rågiver, Veldig Gud, Evig Fader, Fredsfyrste.

Vær med og be for denne unge søster at Herren må få lede henne. Høstens Herre kaller. Han tar ut en her og en der som er villig til å følge og tjene ham. Også en fra Finnmark — den første — skal få reise ut til hedningene med frelsens budskap.

Er så takknemlig til Gud at jeg fikk reise til Finnmark og vitne om min kjære mester, mens jeg venter på veggen skal åpnes ut til Kina. Heroppe er det så mange hungrige hjerter som lengter etter Gud.

Sist onsdag var Mathisens og jeg et sted som heter Mortensnes og hadde møte. Fikk leie skolehuset. Det var også fullpakket av folk og det var velsignet å få så livets sæd, som ikke vender tomt tilbake.

Det var en 3 timers kjøring med hest og slede. Br. Mathisen syklet. Det var så vidunderlig vakkert når vi reiste hjem igjen. — Stjerneklart og nordlys og så fredfullt. Herrens velsignelse gjør rik.

Må så Herren velsigne eder kjære venner. Br. og str. Mathisen hilser så hjertlig.

Kjær hilsen, eders i Jesus

Alfhild Bjerva.

I et seienere brev fortelles om herlige tider. Flere har blitt frelst. En kveld kom det 4 stykker.

Red.

Bønn.

Av og til blir en minnet om det målbevisste bønnearbeid som vi leste i boken: «Vekkelsen vi behøver.» Likeså hva vi leste i «Bibelsk Tidsskrift» for noen år siden om å ha bønne-netter og bønnedager. Da vil det også bli vekkelses-netter og vekkelsesdager.

Vi har gjerne lett for å samtale, det er bra hvis det blir slik samtale som er til oppbyggelse. Se Johannes 2. brev. Vi har kanskje lett for å preke og for å vitne. Vi skriver og leser. Vi er ofte ivrige og bekymret for arbeidet, som Martha. Men hvor mye tid ofrer vi i lønnkammeret og hvor ofte finner vi hverandre to og tre for å be troens bønn for venner og fiender som om det gjaldt oss selv?

Vi skulle jo ha Kristi sinn.

En navnløs.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Klare linjer.

I «Korsets Seier» har predikant M. K. Kleppe skrevet et lite innlegg om «Klare linjer.» Red. Orlien kaller det i «Fra pinsevarden» et forstandig ord. Det som saken gjelder er den såkalte «tredje retning» som skulle gå midt i mellom «pinsevennene» og «de frie venner.» Ved brødrene Sørli, Simonsen og Arne Dahl's brudd med «pinsevennene» og den stilling de inntok «å stå fritt» uten å tilhøre noen av retningene ble saken mere aktuell enn før. (Det har jo alltid stått noen slik fritt «utenom» før også). No er de gått tilbake til «pinsevennene» og skal virke blant dem igjen. De skal også kunne tale hos andre menigheter, men da i forståelse med «pinsemenigheten» på stedet, det har jo pinsepredikantene gjort før også og uten å rådføre seg med «pinsemenighetene», så det er intet nytt. Det er selvfølgelig bare godt at det er kommet til en forståelse igjen. Det bør alles gledes over. «Den klare linje» kan også være en fare. Man kan bli så ensidig og partisk på hver sin retning at det virker uheldig. Det burde no mere enn før søkes å arbeide i forståelse mellom «de frie venner» og «pinsevennene» som ligger så nær hverandre i lære og praksis som de gjør. Selvfølgelig bør enhver tilhøre der hvor man føler seg åndelig hjemme, men det som behøves er mere gjensidig respekt og forståelse for hverandre.

Nettopp for en tid siden fikk vi fra en av våre utposter her i distriktet opplysning om at en av de ledende i «pinsemenigheten» hadde an-

modet de venner som er der i å gå inn i «pinsemenigheten» for der var det orden og «klare linjer,» men hos «de frie» var det ikke noen orden. Sannheten er den at begge forsamlinger er ordnet praktisk talt likt. Etter Guds ord kan ingen avgjøre hvem som er «frie» eller «pinsemenighet.»

I den forsamling vi tilhører regner vi oss som «frie venner,» men har stått åpen for vitner fra andre samfunn som er enige i læren og ønsker å samarbeide med oss. Derfor har heller ikke den «tredje retning» vært aktuell for oss.

Det sørgelige er imidlertid at på sine steder har det i den seinere tid blitt en «tredje retning» og no står de der spørrende og rådvile. Var da hele talen om «åpenbarelse fra Gud» og alt sammen ikke mere verd enn en liten «rundreise» og så tilbake igjen?

Vi trenger å se vårt ansvar for hverandre. Istedenfor å rive ned må vi bygge opp no. Vår tid er alvorlig.

Hvile- og misjonshjem.

Til Misjons-Røsten.

Da det syntes som Herren tydelig har gitt tilkjenne at han vil opprette et hjem og alt har ordnet saken så utstyret has til dette, vil jeg, da jeg har blitt bedt om det, innsende nedenstående som ble gitt vedkommende under bønn.

«Hør Herrens tale I folk. Se Herren vender seg til eder for å åpenbare sin herlighet. Et hus søker han for slitte misjonærer, og åndelige tette Guds barn. Han har sett behovet, hørt bønnene og hans arm er utsrakt for å hjelpe.

Han har selv utsett seg huset, hvor trette skal vederkveges, sjuke helbredes, hans navn bli forherliget, men no spørres der, — hvor står så dette hus? og hvem er det som av Gud er utsett til å gi denne gave?

(Nærmere opplysninger fåes ved henvendelse til red. som kjenner til saken).

Alfhild Bjerva.

Det har lenge vært et ønske blant de frie venner å få et hvilehjem for trette og slitte misjonærer og Guds barn.

No ser det ut som Herren selv har

lagt saken tilrette og hvis vi lever og Gud vil kommer vi tilbake til dette seinere. Nærmere opplysninger kan fåes hos Misjons-Røstens redaktør.

Red.

Los Petter Johansen, Tjøme.

In Memoriam.

Vår kjære forstander er borte. Hans røst er forstummet i blant oss, men allikevel, det blir fra dypet av hjertet en takk til Gud for hva han fikk virke gjennom vår kjære broder Johansens sjukeleie var langt og smertefullt, men han led tålmodig for han visste at snart var han over der, hvor ingen blir sjuk eller dør. Den siste aften han levet, fikk han se sin yngste sønn ved Korsets fot og da sa han: «No er jeg ferdig.» Og morgenen etter utåndet han.

Ved sørgeligheten forrettet forstander Oskar Halvorsen fra Oslo. Han tegnet i få ord et vakkert bilde av Johansens liv og virke, og vi som kjente broder Johansen, vi hvisste at dette var ingen overdrivelse. Han var slik, stillferdig og bramfri men for en troens stridsmann. Og som broder Halvorsen sa: Det var et verk av Gud. Og Gud skal ha hjertelig takk. Han skal og trøste og velsigne hans to sønner, datter og svigersønn, som alle er frelste. På båren ble det lagt en rekke kranser fra slekt og venner, fra forsamlingen i «Bethania» hvor han har stått som den ledende gjennom 23 år, fra søndagsskolen i «Bethania», fra arbeidskamerater ombord i losskjøytet «Store Ferder,» og fra «Ferderlose nes Forening».

Fred over Petter Johansens minne

B. W.

Det tynnes i de gamle frie pioners rekker no. Denne gang var det altså den trofaste oppofrende broder Petter Johansen som sto for tur.

I mange år var han den ledende «Bethania,» Tjøme, og var trofast sin gjerning. Hans hjem sto alltid åpent for Guds folk og vitner.

Både som menneske og kristen har han det beste skudsmål av alle. De ganger vi fikk anledning til å være sammen med ham vil alltid stå som lyse minner. No er han hjem me. Han har fullendt løpet og bevart troen. Herren velsigne hans familie

Red.

Nye abon

Vi har fått også. Mindre men det går fra en del nr. fra nye tingere b

Utestående

kommer br regning til m å se at de ord er mange som håper de snar

Midler til

kan sende: ligt. 15 II, Os

„Kristi me

Tilslutninge Br. Rødnings tid. Br. Lyder liten tid hjer

Bethania,

I «Bethania» fortelles det. møtene og fl Gud. Forhol godt. Br. Ha bror.

Thor Sørli har deltatt i

Saltnes, R

I Saltnes, ning til møte virket der le en ung br. So tilhører pins be med frels godt besøk. Br. Aimar har deltatt seinere.

Da verden da lærte for alvor meg selv, Min fiend min venn jeg selv v Gud var a

Nye abonnenter.

Vi har fått nye abonnenter i år også. Mindre enn vi hadde ventet, men det går framover. Vi har enda en del nr. fra 1. januar og kan skaffe nye tingere bladet fra nyttår.

*

Utestående kontingent

kommer bra inn. Vi har sendt regning til mange og det er gledelig å se at de ordner seg etter hvert. Det er mange som enda står tilrest og vi håper de snart ordner sine affærer.

Midler til Alfhild Bjerva

kan sendes: Jenny Andersen, Sørligt. 15 II, Oslo.

„Kristi menighet“, Fr.stad

Tilslutningen til møtene der er god. Br. Rødningsby har virket der en tid.

Br. Lyder Engh har også vært en liten tid hjemme.

Bethania, Rygge.

I «Betania» er det riktig godt no fortelles det. Mange folk søker til møtene og flere har overgitt seg til Gud. Forholdet mellom vennene er godt. Br. Hans Utne er den ledende bror.

Thor Sørlie og Reidar Simonsen har deltatt i møtene der ofte i vinter.

*

Saltnes, Råde.

I Saltnes, Råde, har de bra søkning til møtene no. Br. Thorstensen virket der lenge i vinter. No virker en ung br. Solgård der, som visstnok tilhører pinsevevne. De har fått be med frelsessøkende og har jevnt godt besøk.

Br. Aimar Karlsen, Grønnet m. fl. har deltatt i noen møter der i det seinere.

En lærdom.

Da verden ble meg vred, da lærte jeg å kjenne for alvor først min Gud, meg selv, min venn, min fiende Min fiende var meg gram, min venn var svikefull, jeg selv var skrøpelig, Gud var alene hull.

(Griffenfeldt).

Jesus formår.

Jeg fordøm søkte glede, men det på verdens vis, jeg aldri fikk hva sjelen ettertraktet. Det tomhet til meg brakte, all glede var som dugg for solen borte.

Hva kan vel verden give —? den bringer kun bedrag, i unge år jeg dette fikk erfare.

Jeg drømte nok om lykke at jeg den skulle få, men drømmen den ble borte og lykken likeså, blant verdens prakt jeg så meg nå bedragen.

Jeg bitterlig fikk føle, den lønn som synden gir, det er jo døden for oss alle. Men lyset det kan tendes, og håpet kan vi få. Guds frelse fritt tilbydes alle.

Så fikk jeg hva jeg søkte da jeg til Jesus kom, for «livets kilde» er den Herre Jesus. Og alt hva som jeg trenger, det fritt nå gives meg, og verdifulle skatter nå jeg eier. Dette er en forsmak på hva vi en gang får, ei noen kan utgrunne hva som tilbake står, for dem som er til Lammets brud utkåret.

Her er det ofte skyer som skjule solen vil, i prøvens stund så er det mørke stunder.

Men alle disse ting til Gud oss nærmere drar, og troen blir enda mere styrket. Så fatt kun mot, o, pilgrim, hold fast ved Guds løftes ord, igjennom alt så skal din Gud deg føre.

Se på stjernevrmlen, tell stjernene min venn, velsignelser Gud gir er flere. Velsignelser er deg givet, tell dem hvis du kan, ei klage — men takknemlig bør vi være.

Løft høyt Guds frelses beger, og påkall Herrens navn. Gå igjennom verden og tenn en helilig brann, da — er du lys i denne mørke verden.

Rolf Westlie.

Bort fra ensidighetene.

Vi har trodd at Luther fikk se inn i (åndens åpenbarelse) rettferdiggjørelse ved tro. Og at Wesley fikk videre klarhet om muligheten for et seirende liv — ved tro på Ham sem er gitt visdom, rettferdighet, helliggjørelse og forløsning.

Wesleys forkynnelse av kjærlighetens fylde, — og deres, de første metodisters opplevelser i den retning må jo enhver fordomsfri oppriktig kristen erkjenne og takke Gud for.

De gamles forkynnelse og erfaring av troens hvile og den stadige ånd var deres utvetydige adelsmerke.

Også vi som kanskje er våkne for at læren og personlig vitnesbyrd ofte har gått foran livet blant oss pinsevenner, frie og andre og mener at det heller burde være motsatt, vi bedrøves over at lysets, troens, rettferdsåndens og omvendelsens verdige frukter ikke mer forkynnes.

Dog vi takker Gud for vi i det senere får mer og mer av alt Guds råd også til den idelige frelse.

Vi tror at mer syndserkjennelse er bedre enn hellighets teorier og gamle gode erfaringer, hvis våre kunder og tilhørere og husfolk får sure druer istedetfor klart forfriskende levende vann fra vårt privatliv og fra menighetslivet.

Når Wesley i sin bok «Kristelig Fullkommenhet» sier ang. Jak. 3, 11 om søtt og beskt vann at dette er et ord til verden da er jeg spørrende: Nei, apostelen sier jo: Mine brødre, dette må ikke være så. Og tenk med skam må jeg erkjenne at mine ord har dessverre ikke alltid vært krydret med salt.

På den annen side: Den som sønnen får frigjøre er virkelig fri fra baktalelsens ild opptent fra Helvede, befriet fra partilagen for visse personer m. v. anført blant syndens laster. (Mark. 7, 22). Besnærer endog Herrens salvede av og til.

A, Herre rens oss fra kjødet og åndens besmittelse, til å bære mer rettferds salige frukter, se da blir det mer av den samtale som beforder den fullkomne glede som Johannes skriver om.

Vi behøver nok mer og mer å komme inn i helliggjørelse ved Anden. Gudt å tenke, tale, gjøre, dertil må din din ånd oss føre.

Forleden hørte jeg en utleggelse

av dette ordet på en Indremisjonsfest som befriet mange tvilende sinn og kjempende sjele. Vedk. framholdt muligheten av full seier i alle fristelser og livsforhold.

Ja, han formår fullkomment å frelse dem som kommer til Ham, forlater seg på Ham og hørsam og lydigsier: «Skje din vilje», for Han virker å ville og gjøre.

Grenens uavbrutte forbindelse med stammen er hemmeligheten til vekst, frukt og naturlig utvikling.

Om vi får en saklig, realistisk forståelse av at ugresset må fjernes og hjelkeoperasjonens effektivitet, så vil utrenskningen bevirke renere høytidsluft, forfriskende, oppglødende og ansporende. Helliggjørelsens nådeverk er betydningsfulle, overmåte verdifulle troesopplevelser.

Og hjelper oss til å tro og regne så som Luther når han i sin fortolkning av Romerbrevet sier: «At vi dykkes under vannet viser og giver at vi dør med Kristo, at vi tages opp av vannet viser og giver at vi ei ble i døden — men oppsto. Dette liv skal ei være et syndens liv så som tilforn; men det skal være et rent rettferdig, hellig liv.»

Faren og svakheten angående hellighetslæren som undertiden har ledet oss inn i labyrinter og hemmet frammarsjen — med nye kamper og nye seire er vel at vi så lett slår oss tilro i beundring av våre Taborsopplevelser, istedetfor å fortsette vandringsen i dalen og arbeide på vår videre frelse med frykt og beven. (Nå dette er også et ord som kan mistolkes). Nådens forløsende, opplyttende og styrkende virkninger, vannbadet i ordet, formaninger og løfter for alle dager er vårt fortsette behov.

De som følger med angående forkynnelsen av idag vet at vi no kommer oss opp av ensidighets-grøftens syndefrihetslære og synde fullhetslærens tomme ordflom. Alle de oppriktige vil jo mer og mer finne de helliges samfunn og forstå hverandre i høstmodningens tegn.

Herre tilgi og hjelp at vi gir en klar lyd i basunen. Godt at det kan skje noe nytt i oss og blant oss.

Gud til ære ved oss. Amen.

Mat. Gran.

Når hjertet klager over sin svake tro, så merker man derav at det er en kjempende tro, og det er nettopp den rette tro.

(Johan Arndt).

Hva ofrer de kristne?

Borgermester Johs. Solem skriver følgende i «Sambåndet»:

Her ganske nylig hadde vi et ungdomsmisjonsstevne her på Mysen. — Det fikk god tilslutning. Mysens kirke — som ikke akkurat er så svært stor, var fullt besatt, vesentlig av unge mennesker.

Der kom inn nesten 7000 kroner til misjonen. Og det syntes vi var bra, særlig når vi tenker på at det vesentlig var ungdom, som ikke har så meget, som deltok.

Vi har en travrebane her på Mysen. Og samme dag vi hadde misjonsstevnet var det travløp. Og der var samlet minst så mange tusener som vi hadde hundreder på vårt misjonsstevne. Og der tok man inn samme dag atskillig over 150,000 kroner.

Altså — vi på Herrens alter fikk ikke engang inn en halv prosent av det som denne verdens Gud fikk inn på sitt alter.

Man synes ofte at det blir så altfor stort press på de troende når det gjelder offer og er nesten engstelige for å nevne noe større om å ofre. Av ovenstående ser vi at når det gjelder å ofre så er det svært hvor langt foran verdens mennesker kommer.

Montro om vi ikke burde ta vår stilling opp til revisjon her?

Har dere

bestilt 1. og 2. hefte av «De frie venner i Norge?»

Prisen er kr. 1.00 pr. hefte. Porto 14 øre pr hefte. Begge hefter til en adresse blir porto 20 øre.

Nytt hefte av „Nutidsvitner“

er no kommet og kan bestilles i «Misjons-Røsten»s ekspd. Prisen er kr. 1.00 + porto 14 øre.

Bøker som kan bestilles.

Vi har enno et lite opplag av følgende gode bøker som kan bestilles:

Himmelslys i mørke tunneller av Axel Nilssen. Pris kr. 1.00 + porto 14 øre.

Nådegavenes bruk og misbruk av Axel Nilssen. Pris kr. 1.00 + porto 14 øre.

Erindringer av Ida Bertha Seehus. Pris kr. 1.50 + porto 20 øre.

Charles Haddon Spurgeon av C. M. Seehus. Pris kr. 1.25 + porto 20 øre.

Nådegavens historie fra aposteltiden til idag av Fridtjof Valton. Pris kr. 1.50 + porto 20 øre.

Kristi seier i dødsriket av Th. Mundus. Pris kr. 1.75 + porto 20 øre.

Den greieste måten er å sende beløpet pr. postanvisning.

Skriv bare: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Små kjerner uten skall av Axel Nilssen. Br. Axel Nilsen har gitt ut en ny bok med ovenstående tittel. Den er på 88 sider og inneholder 28 korte prekener. Som Nilssens andre bøker er også denne bok både oppbyggelig og belærende.

Den er utgitt på forfatterens forlag og koster kr. 1.50. Kan også bestilles i «Misjons-Røsten»s eksp.

Lammets vei eller den skjulte Kristus av Lyder Engh.

Boken inneholder flere ypperlige og tankevekkende avsnitt. Det er noen bibeltimer som forfatteren holdt i Oslo i 1941. Den kan ikke varmenok anbefales til alle. G. I.

Stevne og konferanse.

Vi innbyr venner i Østfold og Oslo til stevne og konferanse fra lørdag 3 april til mandag 5. april. Innbydelsen er sendt de frie venneflokker og predikanter i Østfold og Oslo. Forøvrig er alle hjertelig velkommen til stevne. Vi skal gjøre hva vi kan for å skaffe så mange som mulig losj og de predikende brødre og representanter for de frie menigheter kan tilskrive br. Stefan Trøber, Elveg 3, Sarpsborg. Han kan også treffes i telefon Sarpsborg 1373.

(For steder utenom grensesonen må man ha reisetillatelse).

For menigheten i Misjonshuset Sarpsborg

G. Iversen.

Synden kom inn i verden ved menneskets vantro over for Guds ord om død gjennom kunnskapstreng. Synden kommer kun ut av verd ved menneskets tro på Guds ord om liv gjennom korsets tre.

Jeg er i den beste tjeneste, for beste herre, på de beste betingelser

(John Williams).

Nummer

Go

Lan

Hvor lig
neskene å
Hvis man
hint da vil
liv bli opp
eller seind
ker, og ma
håp. Hva
det ble mi
forfeilet li

Midlet
penger, de
de i Krist
blant de r
vet i Gud
— for me
Og vege
gata. De
Frelsesver
sket duge
rettferdig
net med r
«Død i
ble menne
løs og na
som er ri
sønn til r

Når vi
Jesus må
forstår vi
ens forb
itt legem
dråper ne
ntil død
ans hjer
Vi møte
døyd, dy
Tornekr
lodig. S
itt kors